

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἴνε προκληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἑν Ἑλλάδι λεπ. 45. — Ἑν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,45
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἔναντι Χρυσόσπηλαιώτισσης

Περίοδος Β'. — Τόμ. 7^{ος}.

Ἑν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1900

Ἑτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 32

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΥΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 257.)

Παράδοξον πρᾶγμα!.. μόλις ἡ ἀλήθεια ἐπεθεδαιώθη, καὶ διεδόθη ἀμέσως δι' ἀγωγῶν ἀγνώστων με καταπληκτικὴν ταχύτητα. Ill news travel fast, αἱ κακαὶ εἰδήσεις ταξιδεύουν γρήγορα, λέγει μία ἀγγλικὴ παροιμία, καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτῆς ἐφάνη ἀμέσως.

Χθὲς ἀκόμη, ἡ μικρὰ πόλις ἦτο ὅλη φαιδρότης καὶ ζωὴ παντοῦ δὲ ἀντήχει ὁ ζωηρὸς ἦχος τῆς σκαπάνης· ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον μερικοὶ ἀνησυχαστικοὶ ψιθυρισμοὶ ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν: «δὲν ἦσαν δὲ καὶ τόσοι λαμπρὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως... τόσοι μηνῶν ἐργασία τί ἀπέφερε;... ἡ Ἀφρικὴ δὲν εἶχε χρυσάφι εἰς τὰ σπλάγχνα της, τὸ εἶχαν ἀπομυζήσῃ ἄλλοι· εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔπρεπε νὰ διευθυνθῇ κανεῖς, εἰς τὸ Κλονδάκι ἐπήγαιναν ὅσοι ἤξευραν τί τοὺς γίνεται. Ὅσοι εἶχαν μυαλὸ ἔπρεπε νὰ φύγουν τὸ γρηγορώτερον ἀπ' ἐκεῖ.»

Αἱ διαδόσεις ηὔξανον· «ἡ ἐταιρεία μὲ τὸ μέγαλον ὄνομα δὲν ἤξιζε τίποτε· ἐγέλασαν τὸν κόσμον καὶ ἐπῆραν τὰ χρήματά του.» Μολονότι δὲ οἱ ἐκεῖ συρρεύσαντες ἐργάται οὐδὲ ὁβολὸν ἔφερον εἰς τὴν ἐταιρείαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐργασίαν των, ἡ ὁποία ἀκριβοπληρώνετο, μερικοὶ ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται καὶ περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἔρριπτον βλέμματα ἄγρια, καὶ ἔκαμνον ἀπειλητικὰ κινήματα ὅταν διήρχοντο πλησίον των ὁ κ. Μασσαί, ὁ υἱὸς τοῦ ἡ ὁ λόρδος Φαῖρφῆλδ.

Τὴν ἐπαύριον, μεγάλη κίνησης εἰς τὴν παραποτάμιον ἀποικίαν· κρότος τροχῶν ἀμα-

ξῶν ἠκούετο καὶ πλατάγισμα μαστίγων· εἰς ἓκ τῶν ζωηροτέρων ἀποίκων, ὁ διατηρῶν τὸ περισσότερο συχνάζομενον ποτοπωλεῖον, ἐσώρευσε τὰ πράγματά του εἰς ἀμάξια καὶ ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ ἄλλου τύχην.

Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα γενικῆς μεταναστεύσεως. Παντοῦ ἔβλεπε κανεῖς ἀνθρώπους φορτώνοντας τὰ ἐπιπλά των ἐπάνω εἰς ἀμάξια, εἰς ἡμιόνους, εἰς βόδια, εἰς ὄνους, ἢ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν των ράχιν· οἱ μὴ ἔχοντες μέσα μετακομίσεως, παρεκάλουν τοὺς εὐτυχεῖς τοὺς ἔχοντας

ἐν ζῶον νὰ τοῖς δώσουν τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγουν μαζί των· αἱ ἐργασίαι ἐγκατελείφθησαν, ὁμάδες ἀνθρώπων συνηθροίζοντο εἰς ὅλας τὰς γωνίας καὶ συνεζήτουν ἂν τὸ μεταλλεῖον δὲν ἦτο γιγαντιαῖον σχέδιον ἀπάτης πρὸς ἀρπαγὴν τοῦ ξένου χρήματος, καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ μέινουν εἰς τὸ ἄγονον ἐκεῖνο ἔδαφος, ἢ νὰ φύγουν ὅπως οἱ ποντικοὶ ἀπὸ τὸ πλοῖον ὅταν προαισθάνωνται τὸ ναυάγιον.

Μία εἰδησις, ἥτις ἦλθεν ἄγνωστον πόθεν, διεδόθη ἀστραπηδὸν καὶ ἠνάγκασε καὶ τοὺς ἀναποφασίστους ν' ἀποφασίσουν·

πλουσιώτατον μεταλλεῖον χρυσοῦ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λιμποῦ.

Τότε κατέλαβε τοὺς χρυσοθήρας ἀληθὴς παραφορὰ· ταχύτερον καὶ ἀφ' ὅ,τι ἦλθαν, ἐξεκίνησαν σωρηδόν, καθ' ὁμάδας, κατ' ἀγέλας, κατὰ ἑκατοστούς, καὶ μετ' ὀλίγον κατὰ χιλιάδας· ὡς νέφη ἀκρίδων εἶχαν ἐπιπέση εἰς τὰ πέριξ τοῦ φοινικικοῦ πύργου, καὶ τώρα ὡς ἀγέλαι κοράκων ἀνεχώρησαν κρώζοντες, μεταφέροντες ἄλλου τὴν ἀκόρεστον δίψαν των τοῦ χρήματος, τὴν ἀνίατον ὀκνηρίαν των καὶ τὰς κακίας των.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τὸ Μασσαιχώριον εἶχεν ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸν θορυβώδη ἐκείνον πληθυσμόν. Ἐμεινον μόνον αἱ κεναὶ καλύβαι, χωρὶς θύρας, χωρὶς παραθυρόφυλλα, χωρὶς κλεῖθρα· τὸ δὲ κενὸν τοῦτο καθίστα ἔτι ζωηροτέραν τὴν ἐντύπωσιν τῆς καταστροφῆς, τῆς ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς, ἥτις ἐπεκάθητο ἐπὶ ὅλης τῆς χώρας. . . Εἰς τὴν μεγάλην σιωπὴν, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν, οἱ δυστυχεῖς διευθύνται τῆς ἐπιχειρήσεως ἡκουον μόνον τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν των, τὰς ὁποίας καστεσπάρασσον αἱ θλιβερώτα-

«Εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται ὁ Γολιάθ»...

ται εἰδήσεις αἱ φθάνουσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ χρηματιστήρια τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου. Κραυγὴ παγκόσμιος ὀργῆς καὶ ἀγανακτικῆς ἠκούετο πανταχόθεν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατ' ἄρχας ἐξέφραζον ἀμφιβολίαν, ἔπειτα λύσαν διότι ἠπατήθησαν. Αἱ μετοχαὶ τῆς ἐταιρείας κατέπιπτον κατὰ σάραντα καὶ πενήντα φράγκα καθ' ἑκάστην, ἀνέβαινον πρὸς στιγμὴν διὰ τῶν τεχνασμάτων ἐπιτηδείων κερδοσκόπων, ἀλλ' ἔπειτα κατεκρημνίζοντο βαθύτερον, καὶ ἔφθασεν εἰς ἓν φράγκον ἡ μετοχὴ, εἰς δέκα λεπτά, καὶ δὲν ἠγόραζε κανεῖς !..

Ἡ πάνωλεθρία ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ της!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ. — ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΟΝ

Εἰς τὰς ὀδυνηρὰς αὐτὰς δοκιμασίας ἡ κυρία Μασσαί εἶδε τὸ παράδειγμα τῆς καρτερίας. Πάντοτε γενναία καὶ προσπαθοῦσα νὰ φανῇ φαιδρά, ἐνισχύετο ἀπὸ τὴν χιμαιρικὴν ἴσως ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ μέρημα, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, εἰς τοὺς μετόχους, καὶ ὅτι θ' ἀποδείχθῃ ὅτι οἱ Μασσαί δὲν ὠφελήθησαν διόλου ἀπὸ τὴν καταστροφὴν.

Εἰς τὰς σκέψεις τῆς ταύτης βοηθὸν εἶχε τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ υἱοῦ της καὶ τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ.

Οὗτος, μαθὼν εἰς ποῖαν γελοιωδεστάτην τιμὴν ἐξέπεσαν αἱ μετοχαὶ τῆς ἐταιρείας, ἐσκέφθη φυσικώτατα ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποτίμησις ἦτο πραγματικῶς ὑπερβολικὴ, ἀφ' οὗ ἔμενεν ἐνεργητικὸν τόσης ἀξίας, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτὴν τὴν ὑπερβολὴν τῆς κρίσεως πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Ἐτηλεγράφησε λοιπὸν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν διαταγὴν ν' ἀγοράσουν εἰς προσωπικὸν του λογαριασμὸν ὅλας τὰς μετοχὰς τὰς πωλουμένας ὀλιγώτερον τῶν δεκαπέντε λεπτῶν. Μὲ χιλιάδας τινὰς λιρῶν στερελινῶν οἱ πράκτορες τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ συνέλεξαν πελωρίας δέσμας μετοχῶν, ἡ μᾶλλον περισσότερον ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπέτυχεν ἡ ἀγορὰ αὕτη, ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἑρρίκον τί ἐπράξε, προσθέσας ὅτι δὲν ἐλυπεῖτο διόλου τοὺς ἀνοήτους, οἱ ὅποιοι ἐπώλουν εἰς τὸσον εὐτελεῖ τιμὴν τὰς μετοχὰς, παρακινούμενοι ἀπὸ τὰς δυσαρέστους εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν. Μήπως δὲν ἔμενεν ἡ γῆ, καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καὶ ὅλα τὰ μὴ ἐκφορτωθέντα μηχανήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, εἰάν ἐπιστραφῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶνε δυνατόν νὰ εἰσπραχθῇ ποσὸν ὅχι εὐκαταφρόνητον ;

— Εἰςβύρεις, ἐξηκολούθησεν ὁ λόρδος, ὅτι μὲ τὴν παροῦσαν τιμὴν τῶν μετοχῶν ἡ ἐπιχείρησις ἡμπορεῖ νὰ εὐδοκησῇ ;...

— Τὸ εὐχόμεν ἐκ καρδίας ; καὶ θὰ προσπαθῶσω ὁλοφύγως νὰ δικαιώσω τὰς ἐλ-

πίδας σας, ἀπηγγησεν ὁ Ἑρρίκος Μασσαί.

— Εἰπέτε μου τὸ σχέδιόν σας.

— Τὸ σχέδιόν μου εἶνε ἀπλούστατον. Ἐν πρώτοις θὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς χρυσοφόρου φλεβός. Εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔχομεν τώρα, εἰμποροῦμεν νὰ τὸ κατορθώσωμεν· θὰ ἔχωμεν δὲ καθαρὸν εἰσόδημα πεντακοσίας ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας φράγκα. Ἐπειτα θὰ ἐκκαμινεύσωμεν τὰς σκωρίας τῶν Φοινίκων μὲ τὰς νέας μεθόδους· θὰ ἔχωμεν καὶ ἀπ' ἐδῶ τέσσαρα ἢ πέντε γραμμάρια χρυσοῦ κατὰ τόνον. Τριγύρω μας ἐδῶ ὑπάρχουν καταπληκτικὰ ποσὰ τοιαύτης σκωρίας. Ἡ κατεργασία τῆς δὲν ἀπαιτεῖ πολὺ πλοκα μηχανήματα. Ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία εἶνε ἡ ἑλλείψις χειρῶν, ἀλλ' ἐν πρώτοις ἔχομεν τὸν σιδηρόδρομον ὅστις διευκολύνει τὴν μεταφορὰν, καὶ ἔπειτα μὲ τὴν προσφορὰν μεγάλων ἡμερομισθίων θὰ ἐλκύσωμεν χωρὶς ἄλλο ἐργάτας. Μὴ λησμονώμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς σκωρίας ταύτης δὲν θ' ἀπαιτήσῃ πολλὰς δαπάνας, ἀφ' οὗ τὸ ὑλικὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς μόλις σκεπασμένον ἀπὸ χόρτον.

— Τότε λοιπὸν θριαμβεύομεν, εἶπεν ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

— Ἐξασφαλίζομεν ὠρισμένον εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ διαθέσωμεν.

— Καὶ ἂν σὰς ἀρῇσω ἐλευθέρων νὰ δαπανήσετε ὅσα θέλετε δι' ἐξοδα ἐκμεταλλεύσεως ;...

— Τότε σὰς ἐγγυῶμαι εἰσόδημα δεκαπέντε ἕως εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν τὸ ἔτος.

— Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε ἀπαραίτητος παρήγων τοῦ σχεδίου σας ;

— Ὡ βέβαια !...

— Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ δώσωμεν ζῶν εἰς τὴν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν αὐτῆς τῆς γραμμῆς ὥστε νὰ εἰμπορῇ νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας τῆς.

— Ἐξ ἁπαντός· καὶ τοῦτο ἀκριβῶς μὲ ἀνησυχεῖ. Πῶς νὰ συντηρήσωμεν γραμμὴν ἢ ὁποῖα διασχίζει μόνον ἐρήμους ;

— Ἐν μόνον μέσον ὑπάρχει, νὰ μεταβάλλωμεν τὰς ἐρήμους ταύτας ἢ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῶν εἰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις.

— Αὐτὸ θ' ἀπαιτήσῃ ὅχι μόνον κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μᾶς λείπουν.

— Τὰ κεφάλαια τὰ ἔχομεν. Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐλκύομεν μὲ τὰ πραγματικὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς δώσωμεν.

— Τότε ἡ δουλειὰ πάγει θαυμάσια !

Εἰς ὀλίγα ἔτη, μὲ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου ἀφ' ἑτέρου, θὰ μεταμορφώσωμεν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἡ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποῖα ἀπέτυχε τόσον οἰκτρῶς εἰς τὴν ἀρχὴν, θὰ γίνῃ ἐπικερδεστάτη.

— Ὅ, τι εἶνε δυνατόν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ, εἶπε δογματικῶς ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ καὶ ὁ Ἑρρίκος ἔτειναν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ὁ δ' Ἑρρίκος ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὴν εὐτυχίαν εἰδῆσιν τῆς συμφωνίας ταύτης.

Διὰ τῆς προθυμίας τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀρσιώσεως τοῦ ἄλλου, τὰ πράγματα μετέβαλον ὅψιν μετὰ νέας ἐβδόμαδας.

Ἡ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς χρυσοφόρου φλεβός κάμινος ἐπανελάβε τὰς ἐρσιὰς τῆς· μηχανήματα δὲ πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν φοινικικῶν σκωριῶν ἀνηγγέθησαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· ἐργάται μαῦροι, τοὺς ὁποίους εἴλκυσε τὸ σημερινὸν ἡμερομισθίον, συνέρρευσαν πάλιν εἰς τὸ Μασσαιχώριον. Καὶ ἰνδοὶ καὶ κινεζικοὶ ἦλθον ἐκ τῶν ἀγγλικῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας. Ἐν ᾧ δὲ αἱ σκωρίαι ὑψούντο εἰς πελωρίας πυραμίδας πλησίον τῶν ἐκκαμινευτικῶν μηχανημάτων, ἵππὶ τοῦ βαθύως ὀργυθέντος ἐδάφους ἐξετείνοντο κατὰ μικρὸν, ὑπὸ τὴν διέθυνσιν τοῦ κ. Μασσαί καὶ τοῦ ἱατροῦ, φυτεῖαι καφέ, τείου καὶ βάμβακος· ἄλλοι ἀγροὶ προωρίσθησαν εἰς παραγωγὴν λεμονίων, πορτοκαλλίων, σύκων, ροδακινῶν, καὶ βανανῶν· ἄλλοι δὲ εἰς τὴν κλιτύν τοῦ λόφου εἰς ἡμελοφυτεῖαν. Διότι τὸ ἡμιτροπικὸν κλίμα τοῦ Μασσαιχωρίου ἦτο τόσον ὁμοίμορφον καὶ τόσον γλυκύ, ὥστε ἐπέτρεπεν ὅλας τὰς γεωργικὰς ἀπολείρας.

Εἰς τὰς κοιλάδας, τὰς ὁποῖας ἐπότιζον τὰ μικρὰ παραποτάμια τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ρινγκέρου, ἐφύετο χόρτον λεπτὸν τοῦτο τὸ μέρος ἐξηρημοποιήθη διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὁ ἱετρός ἤλπιζε νὰ ἐγκλιματίσῃ ἐκεῖ καὶ τὸν ἵππον, τὸν ὁποῖον εἰδικὴ ἀσθένεια τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἐξολοθρεύει σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν· κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Γεράρδου εὗρε θάμνον τινά, τὸν ὁποῖον τρώγουν ὁρμεμφύτως τὰ παχύδερμα τῆς Ἀφρικῆς ὅταν ἀσθενοῦν, ἐφρόνει δὲ ὅτι οὗτος θὰ εἶνε καὶ τῶν ἵππων ἡ πανάκεια, τὴν ὁποῖαν τόσον ἐπιθυμοῦν οἱ γεωργοὶ τοῦ Τράνσβααλ.

Ἐν μέσῳ τῶν ποικίλων τούτων ἐργασιῶν καὶ τῆς διαρκούς δραστηριότητος, δὲν ὑπῆρχε πλέον τόπος διὰ λύπας καὶ μερίμνας. Μόνῃ ἡ κυρία Μασσαί εἶχε τὴν διαρκὴ τῆς ἀνησυχίας, νὰ μὴ ζημιωθῶν αἱ ἐντιμοὶ καὶ πτωχαὶ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐνεπιστεύθησαν τὰς οἰκονομίας τῶν εἰς ἐπιχείρησιν ναυαγήσαντων.

Ἄλλ' ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἐνέθαρρυνεν ὁ Ἑρρίκος.

— Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, τῇ εἶπε μίαν ἡμέραν, ὅτι τὸ χρυσωρυχεῖον τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν ἦτο ἀπέραντον, ὅπως τὸ ἐφάντασθημεν, πάλιν ἡ ἐκμετάλλευσίς του θὰ ἐβράδυνη, καὶ τὰ πρῶτα ἔτη θὰ ἦσαν

ἐτη θυσίων. Ἡ ἐπιχείρησις θὰ εἶδε μέρημα ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Λοιπὸν, καλὴ μου μητέρα, καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς μετόχους μας δὲν κατελήφθησαν ἀπὸ τὸν πανικὸν ἀλλ' ἐκράτησαν τὰς μετοχὰς των, θὰ φθάσουν εἰς τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα εἰς χρονικὸν διάστημα ὅχι περισσότερον. Μὲ μόνον τὴν διζφορὰν ὅτι ἀντὶ νὰ περιμένουν τὸ μέρημα τῶν ἀπὸ τὸ πλουσιώτερον μεταλλεῖον τῆς γῆς, ὅπως τὸ ἐνομίσαμεν, θὰ τὸ λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ὠραιότητας οὐτείας τῆς γῆς.

— Εἰσαι βέβαιος, Ἑρρίκε; Ὡ, ἂν ἦσαν ὅλα ὅπως τὰ ἔλεγες, ποῖον βάρος θὰ ἔφευγεν ἀπὸ τὸ στήθος μου !..

— Θὰ τὸ ἴδῃτε, μητέρα. Ἡ γῆ αὕτη ἔχει θαυμασίαν γονιμότητα. Ἀπὸ τὰ ἀποτέσματα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐπετύχαμεν, εἰμπορῶ νὰ δεβαιώσω ὅτι κανεῖς ἀπὸ τοὺς μετόχους, οἱ ὁποῖοι ἤξευραν νὰ περιμένουν, δὲν θὰ χάσῃ τίποτε.

— Ἡ τιμὴ μας νὰ σωθῇ· αὕτη εἶνε δι' ἡμᾶς ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τῆς εὐτυχίας! Καὶ ἦτο ἀληθές· εἰς τὰς ἐκλεκτάς ταύτας ψυχὰς ὁ πλοῦτος θὰ ἦτο μισητὸς ἂν ἐξηγοράζετο διὰ τῆς τιμῆς. Ἀλλ' ἂν δὲν εὗρον τὸν πλοῦτον, εὗρον ὅμως τὴν ἡσυχον ἄνεσιν, ἐν τῇ πρασίνῃ ἐκείνῃ γωνίᾳ ὅπου τοὺς ἐρρίψεν ἡ τύχη. Ὅ, τι αἱ πρῶται καὶ κύριαι βιοτεχνίαι ἡμποροῦν νὰ δώσουν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὰ εἶχον ἀρθονα, γεννήματα, λαχανικά, μαλλίον, βαμβάκιον, καρπούς, ἄνθη, — χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὸν καθαρὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ, τὸ δικυγὲς νερὸν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα ἐλησμονήσαν οἱ Φοινίκες χρυσοθήρῃ εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον.

Μετ' ὀλίγον αἱ φυτεῖαι ἤρχισαν νὰ παράγουν ἀφθόνως, αἱ ἀγέλαι ἐδίδον τὰ μαλλίον καὶ τὸ κρέας των, τὰ κλημάτα ἐφορτώθησαν μὲ χρυσὰς σταφυλάς. Ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος κατάρθωσε νὰ εὕρῃ τὸ ἱατρικὸν τῶν ἵππων, ἐξήλειψε τὴν ἐπιδημίαν καὶ ἐδώρησεν εἰς τοὺς κατοίκους πιστὸν καὶ ἀνεκτίμητον βοήθον.

Ἦλθε τέλος ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ προῖόντα τοῦ Μασσαιχωρίου ἐξαγόμενα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὰς πορτογαλικὰς ἀκτὰς καὶ μεταβαλλόμενα εἰς χρυσὰ νομίσματα, εἰσέρρευσαν εἰς τὰ ταμεία τῆς ἐταιρείας καὶ ἐμοιράσθησαν ὡς μάννα εὐεργετικὸν εἰς τοὺς μετόχους.

Ἡ ἀγαθὴ φήμῃ τοῦ τόπου προσεῖλκυεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον φιλόπονον πληθυσμόν, ὅλους διόλου διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως εἰσέβαλε καὶ αἰφνιδίως ἐξηφανίσθη. Ἀρ' οὐ δ' ἠῤῥησεν ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ συναλλαγαί, ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, τῆς ὁποίας ἡ συντήρησις δὲν ἀπῆτει μεγάλας δαπάνας, ἔγινε καὶ αὐτὴ πηγὴ σημαντικῶν εἰσοδημάτων.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπανήρχετο συχνὰ

μὲ τὴν Λαίδην Θεοδώραν, διότι καὶ οἱ δύο ἠγάπων τὰ ταξίδια. Εἰς ἑκάστην δὲ ἐπίσκεψιν τῶν ἐθαύμαζον τὰς προόδους τῆς ἀποικίας, ἦλθε δὲ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ παντοειδῆ γεωργικὰ προϊόντα τόσον ὑπερέβησαν τὰ μεταλλευτικά, ὥστε ἀφ' οὗ ἐξηντλήθη ἡ χρυσοφόρος φλέψ, διὰ κοινῆς συμφωνίας, ἀπεφασίσθη ἡ κατὰπασις τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν τῶν Φοινίκων.

Τοῦτο ἦτο τὸ τέλος τῆς χρυσοφόρου φλεβός, σήμερον δὲ μόνῃ ἡ ἀνάμνησις τῆς μένει. Τὸ Μασσαιχώριον ἀκμάζει καὶ κατέστη μεγάλη ἀφρικανικὴ κωμόπολις, γεωργικὴ καὶ εἰρηνικὴ.

Ὁ Γεράρδος ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικὴν του θητείαν, ὁ δὲ Ἑρρίκος θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν εὕρῃ, διότι ἔχει ἀνάγκην νὰ πατήσῃ τὸ γενεθλίον ἐδάφος. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των θὰ γίνῃ ὁ γάμος τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Χαρδούνηου. Ὁ νεαρὸς ἀρχαιολόγος εὗρε τὴν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας τὴν ἔλλειψιν τόσον ἠσθάνετο. Ὁ πρῶτος τόμος του περὶ τῶν Φοινικικῶν ἀρχαιοτήτων ἐξετιμήθη πολὺ, καὶ μετεφράσθη ἤδη εἰς πολλὰς γλώσσας, ἡ δὲ περιγραφή τοῦ ἀρχαίου μεταλλείου καὶ τῶν ἀξιοθαυμάστων λαδυρινθῶν του ἐφέλκυσε τὴν προσοχὴν ὁλῶν τῶν σοφῶν. Τὸ ὄνομά του ἔγινε πασίγνωστον καὶ ἐνδοξόν.

Ἡ Λίνα πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν της, συλλογίζομένη ὅτι θὰ φορέσῃ πρῶτην φορὰν «μακρὺ φουστάνι» εἰς τὸν γάμον τῆς Κοραλίας. Πλὴν αὐτῆς, παρὰ νουμφορὸς θὰ εἶνε καὶ ἡ Μάρθα Μωβιλαίν. Εἰς μίαν ἐκδρομὴν του εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ Ἑρρίκος ἐπανεῦρε τὴν ἐξαίρετον βοερικὴν οἰκογένειαν. Ὁ πατὴρ ἐξέφρασε μεγάλην χαρὰν ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐγκατέλειψαν τὸ κατηραμένον κινῆγιον τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἀγνάς παραδόσεις τοῦ πατριάρχικοῦ βίου.

Ἡ Μίρθα, κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῆς κυρίας Μασσαί καὶ τῶν θυγατρῶν της, ἦλθε νὰ περάσῃ μὴνὰς τινὰς εἰς τὸ Μασσαιχώριον· εἰς τὰς μακρινὰς αὐτὰς χώρας, βλέπετε, αἱ ἐπισκέψεις διαρκοῦν πολὺ. Ἐγίνε λεπτοφρεστέρα, ὠραιότερα, ἔμαθε δὲ καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, χάριν τῶν φίλων της, καὶ οὐκ αὐτὴν ἀπατάστω· ἡ χάρις αὐτῆς καὶ τὰ ψυχικὰ προσόντα τῆς τόσον κατέβλεψαν τὴν κυρίαν Μασσαί, ὥστε εὐχεται νὰ τὴν ἀποκαλέσῃ μίαν ἡμέραν κόρην της. Θὰ πραγματοποιηθῇ ἄραγε ὁ πόθος οὗτος ; Τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ Ἑρρίκου· ἡ Μίρθα βεβαίως δὲν θὰ εἴπῃ ὅχι.

Ὁ Μπόλολος καὶ ἡ Μίξ-Μίξ ἔγιναν ἀρχηγοὶ πολυαριθμοῦ οἰκογενείας. Ὁ Γιουμβὸς ἔκαμε τὸ λαμπρὸν συνοικεῖσιν τὸ ὁποῖον ὠνευροπόλει, ἀλλ' εἶνε καταλυπημένος διότι ἀπέκτησεν ἕως τώρα

τρὲς υἱοὺς καὶ δυστυχῶς καμμίαν κόρην. Ὁ Φάνωρ φέρει ὑπερηφάνως τὸ περιλαίμιον, τὸ ὁποῖον τῷ ἐχάρισεν ἡ Κοραλία καὶ τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν ὄγκον τοῦ χρυσοῦ τὸν ὁποῖον εἶχεν εὕρῃ ὁ Γεράρδος εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ λαδυρινθοῦ· τὸ ὠραῖον τοῦτο κόσμημα αὐξάνει ἔτι περισσότερον τὴν ὠραιότητά του.

Περίξ τῆς ἐπαύλεως ἐξηφανίσθη πλέον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔχουν τῶν χρυσοθηρῶν· εἰς τὰ λειβάδια τὰ καταπράσινα ἀπὸ βελουδίνην χλόην, εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται σοβαρῶς ὁ Γολιάθ, τὸν ὁποῖον λατρεύουν τὰ παῖδια τῆς ἀποικίας, μεγάλα ἢ μικρά, μαῦρα ἢ λευκά.

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 259.)

— Εἶδες ποτὲ ἀπὸ μακρὰν κυνηγὸν νὰ πυροβολῇ λαγῶν ; Πρῶτον βλέπεις τὴν λάμψιν καὶ ἀργότερον ἀκούεις τὸν κρότον, ὁ ὁποῖος ὅμως παρήχθη μαζὶ μὲ τὴν λάμψιν, ἐπειδὴ ὁ ἦχος καὶ τὸ φῶς δὲν τρέχουν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Ἄλλοτε σοῦ εἶπον τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός· 300 ἐκατομμύρια μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον· ὅσον μακρὰν καὶ ἂν εἶνε ὁ κυνηγός, ἡ ἀπόστασις του εἶνε ἀσήμεντος διὰ τὸ φῶς, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ἀμέσως τὴν λάμψιν.

Ὁ ἦχος ὅμως δὲν εἶνε τόσον ταχύς· αὐτὸς διανύει 340 μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον· δι' αὐτὸ ὅσας φορὰς 340 μέτρα ἀπέχει ὁ κυνηγός, τόσα δευτερόλεπτα ἔπειτα ἀπὸ τὴν λάμψιν ἀκούεται ὁ κρότος. Αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Βρετάνην· ἡ λάμψις τῆς σφαίρας ἐχάθη ἀμέσως μόλις ἔγεινεν ἡ ἐκρηκτικὴ· ἀλλ' ὁ θόρυβος ἐβράδυεν ν' ἀκουσθῇ, καθὼς καὶ οἱ λίθοι, ἕνα καὶ τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον εἶχον νὰ διατρέξωσιν, ἐβράδυναν νὰ πέσουν· διότι δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσουν ταχύτερον ἀπὸ τὸσον ὕψος· ἔπειτα καὶ ἡ Γῆ εἰς τὴν ἀπόστασιν σύρει τὰ σώματα μὲ μικροτέραν δύναμιν.

— Ὅχι ἦτο λοιπὸν πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν αὕτη ἡ πυρίνη σφαῖρα, ἡ ὁποία ὅταν ἐθραύσθη ἐρρίψε τόσους λίθους, ἀφοῦ ἐπέρασεν ἀρκετὰ λεπτά ! Καὶ αὐτὰ τὰ λεπτά κάμνουν πολλὰ δευτερόλεπτα· καὶ τὰ δευτερόλεπτα διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ ὁ ἦχος, θὰ διατρέξῃ τόσας φορὰς 340 μέτρα ὅσα δευτερόλεπτα παρήλθον !

— Καὶ βέβαια ἦτο πολὺ ὑψηλὰ. Δι' αὐτὰς τὰς πυρίνας σφαῖρας ἔχω πολλὰ ἄγμματα νὰ σοῦ διηγηθῶ.

Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ μάθῃς ποῖον ὄνομα ἔδωκαν εἰς αὐτάς.

Ἄπο τὴν λέξιν βάλω ὠνόμασαν βολίδας αὐτὰς τὰς βολὰς μὲ τὰς ὁποίας ὁ οὐρανὸς μᾶς βομβαρδίζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Αἱ βολίδες συνήθως ταξιδεύουν μὲ τὰ σμήνη τῶν διαιτώντων. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1799 ὁ Οὐμβέλδος εἶδε πολλὰς, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ ἐφαίνοντο ἔσαι μὲ τὴν Σελήνην, καὶ ἄλλαι ἐφαίνοντο ἀκόμη μεγαλύτεραι. Ὁ Κουλιβέρδος ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ Λουξεμβούργου εἶδεν ἑκατὸν ἐξήκοντα ὁκτώ. Διακρίνουν δὲ τὰς βολίδας ἀπὸ τὸ μέγα στρογγύλον σχῆμά των καὶ ἀπὸ τὴν φωτεινὴν γραμμὴν, τὴν ὁποίαν ἀφίχοντο ἐπισθέντων.

Αἱ ἀληθεῖς βολίδες, αἱ ὁποῖαι ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν καὶ οἱ παλαιότεροι, προπάντων εἰς τὴν Κίαν, ὅπου κρατοῦν καταλόγους των πρὸ Χριστοῦ ἀκόμη, αἱ ἀληθεῖς λοιπὸν βολίδες εἶνε, ὅπως αἱ τῆς Βρετάνης, ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ θραύονται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν ἐκπεπληγμένων ἀνθρώπων.

Ἄλγηται δὲν ἐσκέφθη, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ πέσῃ κανὲν τεμάχιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων ἐνῶν πηγαίνουσιν ἡσυχῇ εἰς τὴν ἐργασίαν των! Ἄ, αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου καθησυχαστικόν.

Συνέβη ἄρα γε ποτὲ αὐτό;

— Συνέβη βέβαια. Εἰς τοὺς Κινεζικοὺς καταλόγους περὶ τῶν ὁποίων σοῦ ἔλεγα, ἀναφέρεται ὅτι τὴν 14ην Ἰαννουαρίου 616 μετὰ Χριστόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τοῦ Ἡρακλείου μας, λίθος καὶ λίθοι πεσόντες ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέβησαν ἀμάξια καὶ ἐφόρουν δέκα ἀνθρώπους. Κάποιος πλοίαρχος τῆς Ὀλλανδικῆς ἐταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἰς ἐκθεσίν του δημοσιεύσας τὸ 1674, ἀναφέρει ὅτι ἐν τῷ εὐρίσκειτο εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, τοιαύτη σφαῖρα ἔπλεον ἐπὶ τῆς γερύρας τοῦ πλοίου καὶ ἐφόρουν δύο ἀνθρώπους. Ἀναφέρονται ἐπίσης οἰκίαι πυρποληθεῖσαι ἐκ τῆς πτώσεως διαπύρων βολίδων. Τέλος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ιγ', τὴν 7ην Νοεμβρίου 1618, ἡ μεγάλη αἵθουσα τῶν δικαστηρίων ἐν Παρισίῳ ἐπυρπολήθη ὑπὸ σώματος διαπύρου, τὸ ὁποῖον ἔπλεον ἐπ' αὐτῆς μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε «πλάτος ἐνὸς ποδὸς καὶ ὕψος ἐνὸς πήχεως» ὅπως λέγει ὁ χρονογράφος.

— Αὐταὶ αἱ ἱστορίαι σου περὶ βολίδων μοῦ φέρουν ἀνατριχίλαν, καλὴ μου Νίτσα. Ἄλλ' αἰτιάρομαι πόσον ἤθελα νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ μίαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ πέσῃ, ἐπάνω μου.

— Ἐγὼ εἶχα αὐτὴν τὴν τύχην. Ἐγὼ εἶδα μίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔκαμιν εἰς οὐδὲνα κακόν.

— Ω, διηγήσου μοι τοῦτο!

— Γνωρίζεις τὸ κάθισμα, τὸ ὁποῖον μαζὺ ἐκάμαμεν πλησίον τῆς οἰκίας, εἰς τὸν κατήφορον πρὸς τὸν λαχανόκηπον. Μίαν θερμὴν ἑσπέραν, μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης ὥρας, ἐκαθήμην ἐκεῖ καὶ ἀνεγίνωσκον, ὅποτε κατὰ τύχην ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδον ὑπεράνω τοῦ δάσους μας ἐρυθρὰν σφαῖραν, ἡ ὁποία ἦτο κατὰ τὸ μέγεθος ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς σελήνης, καὶ ἡ ὁποία κατέβαινεν ἡσυχῶς τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, χωρὶς νὰ κάμνῃ περισσώτερον θόρυβον ἀπὸ χωρικὸν περιπατοῦντα. Αὐτὸ θὰ διήρκεσεν ἐν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ, καὶ ἔπειτα ἐχωρίσθη εἰς δύο τεμάχια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἐξάθῃ πρὸς τὰ δεξιὰ, τὸ ἄλλο πρὸς τ' ἀριστερά, καὶ δὲν εἶδον πλέον τίποτε. Ἡ ἐξιδέλφῃ σου Ἄννα καὶ ἡ οἰκονόμος μου μόλις κατάρθωσαν νὰ τὴν πατηρήσουν, ἐπειδὴ ἀρχὰ ἔστρεψαν τὸ βλέμμα των πρὸς αὐτήν. Διὰ τὴν βολίδα μου δὲν ἤκουσα νὰ γίνῃ κανεὶς λόγος, οὐδ' ἐγὼ κἄν ἐσκέφθην νὰ γνωστοποιήσω περὶ τῆς διαβάσεως τοῦ ἀπολεσθέντος τούτου τέκνου τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν κατάλογον αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἰδοὺ λοιπὸν μία βολίς, ἡ ὁποία παρήλθε χωρὶς νὰ σημειωθῇ καὶ βεβαίως δὲν εἶνε ἡ μόνη. Διὰ νὰ εἴπω ὅμως τὴν ἀλήθειαν ἡ βολίς μου ἦτο πολὺ καλὴ καὶ δὲν ἔφερε τὴν παραμικρὰν καταστροφὴν. Παρατήρησον δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς βολίδας συμβαίνει, ὅτι καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅπως οἱ παραχοποιοὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν μας, οὕτω καὶ οἱ βολίδες ὅσαι πίπτουσιν ἔκαμιν διαβολικὸν θόρυβον καὶ ἐπροξένησαν καταστροφάς, αὐταὶ ἐτιμήθησαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς. Αὐτὸ θὰ σὲ διδάξῃ, δὲν ἀναγινώσκῃς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος, νὰ μὴ περιφρονῇς τοὺς φιλησύχους ἐκείνους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διέμειναν ἀγνωστοί, ἐπειδὴ δὲν κατέστρεψαν τίποτε.

— Ἦτο πολὺ ὑψηλὰ, Θεῖστα, ἡ φιλήσυχος βολίς σου; Τὸ ἴδιον σὲ ἠρώτησα καὶ διὰ τὴν βολίδα τῆς Βρετάνης ὅταν ἤρχισες τὴν ἱστορίαν σου.

— Πῶς θέλεις νὰ σοῦ εἴπω, ἀφοῦ εἶνε δύσκολον νὰ εὕρωσι τοῦτο καὶ ὅταν ἀκόμη βοηθοῦνται ἀπὸ ἄλλα τὰ ὄργανα ἐνὸς ἀστεροσκοπείου; ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ γεννάδαι, αἱ βολίδες, ἔρχονται χωρὶς νὰ προειδοποιήσουν καὶ μᾶς πλησιάζουν ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ. Ἐν τούτοις προσεπάθησαν νὰ το εὕρουν διὰ λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ἔκαμιν ἔπειτα ἀπὸ παρατηρήσεως κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀπὸ διάφορα μέρη συγχρόνως ἄλλα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τούτων δὲν δύνανται νὰ σὲ μάθωσι πολλὰ πράγματα περὶ τοῦ ὕψους τῶν βολίδων. Τῆς πλησιεστέρως ἐκ τῶν 24 βολίδων, τῶν ὁποίων εἶδα τὸν κατάλογον, τὸ ὕψος ἦτο 24 χιλιόμετρα, τῆς δὲ ἀπωτέρως 400. Βλέπεις ὅτι ὑπάρχει

μεγάλῃ ποικιλίᾳ καὶ ἀρκετῇ διαφορᾷ. — Καὶ πόσον μεγάλη ἄρα γε εἶνε ἡ βολίς;

— Πάλιν τὰ ἴδια. Ἦθελσαν ἐπίσης νὰ μετρήσουν καὶ αὐτό. Ἀπὸ τὰς ἐξ, τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ σοῦ εἴπω τὸ μέγεθος, ἡ μικρότερα ἀναγράφεται ὅτι εἶχε γύρον ὀλίγον μεγαλύτερον ἀπὸ 100 μέτρα, καὶ ἡ μεγαλύτερα ὀλίγον περισσώτερον ἀπὸ 12 χιλιόμετρα. Εὐτύχημα διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνου τοῦ καιροῦ, εἶνε ὅτι αὐτὴ ἡ βολίς ὅπως καὶ ἡ πρώτη δὲν ἔπλεον πουθενά, ἀλλῶς ἐπὶ πολλὸν καιρὸν ἡ ἱστορία θὰ ἀνέφερεν αὐτάς, ἐκτὸς ἂν ἐπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου μεγάλη πληθὺς τῶν οὐρανίων τούτων ἐπισκεπτῶν θὰ ἔπεσε μέχρι τοῦδε.

— Δώδεκα χιλιόμετρα περιφέρει! Αὐτὴ θὰ ἦτο τρομακτικώτερα ἀπὸ τοὺς λίθους τῆς Βρετάνης. Ἀρὰ γε ἔπλεον πατὲ ἀερόλιθοι τόσοι μεγάλοι;

— Ἡσύχαζε, Κωστή μου! ὁ μεγαλύτερος γνωστὸς ἀερόλιθος εἶνε, νομίζω ὅγκος σιδήρου...

— Σιδήρου; ὅπως ὁ ἰδικός μας;

— Ναί! ἄφες με νὰ ἐξακολουθήσω καὶ αὐτὸς ὁ ὅγκος τοῦ σιδήρου ἔχει ὕψος 45 ποδῶν καὶ εὐρίσκεται ἐν Μογγολίᾳ κατὰ τὰς παραδόσεις δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἔπεσε πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν διάβασιν διαπύρου σφαίρας. Γίνεται ἐπίσης λόγος καὶ εἰς διηγήσεις πολλῶν ταξιδιῶν περὶ ὅγκων σιδήρου, τοὺς ὁποίους εἶδον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν Βρασιλίαν, εἰς τὴν Σενεγάλην, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Εὐέλπιδος Ἀφρᾶς καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λίθοι εὐρέθησαν ἄνευ ἡμερομηνίας τῆς πτώσεώς των, ἄνευ παραδόσεως τινος περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔπεσαν πάντες ὅμως ἔχουν τὸ οἰκογενειακὸν των γνῶρισμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἀναγνωρίζονται: Ἀποτελοῦνται δηλαδὴ ἀπὸ σιδήρον σπογγώδην, εὐκόλως σφυρηλατούμενον, ὅταν θερμανθῇ, ὁ ὁποῖος κατὰ μέρη περιέχει λιθώδη τινα οὐσίαν, πάντοτε τὴν ἰδίαν. Ἐὰν εἴσαι περίεργος νὰ ἴδῃς τοιοῦτον λίθον, νὰ μεταβῇς εἰς τὸ Ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον.

Θὰ σοῦ εἴπω ἀκόμη διὰ τοὺς ἀερόλιθους κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ σ' ἐκπλήξῃ. Εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι οἱ πρῶτοι ἀερόλιθοι ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς πρῶτους ἀνθρώπους ὡς τὰ πρῶτα ἐργαλεῖά των καὶ τὰ πρῶτα σιδηρὰ ὅπλα των.

— Μπᾶ, καὶ πῶς τὸ γνωρίζουν;

— Δὲν τὸ γνωρίζουν. Ἀλλὰ τὸ ὑποθέτουν ἔχουν ὅμως στοιχάτους λόγους διὰ νὰ κάμουν τοιαύτην ὑπέθεσιν. Καὶ κατὰ πρῶτον, σιδηρὸς καθορὸς, εἶτοίμος ὅπως μεταβληθῇ εἰς ὅπλα καὶ εἰς ἐργαλεῖα, ὅπως εἶνε ὁ σιδηρὸς τῶν ἀερόλιθων, δὲν εὐρίσκεται πουθενά ἐπὶ τῆς γῆς εὐρίσκεται δὲ ὁ σιδηρὸς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς μετὰ λεύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ δυσκο-

λίαν ἐξάγεται. Γνωρίζεις τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τῆς ἡσὺς τῆς ἱστορίας; τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ ὀρειγάλου καὶ τοῦ σιδήρου; Ἡ παλαιὰ μυθολογικὴ παράδοσις ἔκαμε τέσσαρας περιόδους φθινοῦσης εὐτυχίας, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀθωότητα τῶν πρώτων ἀνθρώπων. Παρητήρηθη ὅμως, ὅτι τὰ τέσσαρα αὐτὰ μέταλλα ἀναφέρονται μὲ τὴν τάξιν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν εὐκολώτερον ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ αὐτὰ κατ' ἀρχάς καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν χρυσόν, ὁ ὁποῖος μόνον εὐρίσκεται καθαρὸς καὶ τὸν ὁποῖον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ, ἤρκει νὰ κύψωσι διὰ νὰ συλλέξωσιν ὅσον ἤθελον. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τοῦ σιδήρου ἦτο δυσκολώτερα καὶ διὰ τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη καὶ τελευταῖος. Καὶ πάλιν φαίνεται, ὅτι κατὰ πρῶτον οἱ ἄνθρωποι μετεχειρίσθησαν τὰ σιδηρὰ ἐκεῖνα οὐράνια τεμάχια, ὁσάκις εὐρίσκον τοιαῦτα, ἀφοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς, εὐρε πολλοῦ ἀερόλιθους οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχουν τώρα, ἐπειδὴ μετεβλήθησαν εἰς αἰχμὰς βελῶν καὶ λεπίδας μαχαίρων. Ἀπὸ τοὺς ἀερόλιθους λοιπὸν ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος τὸν σιδηρόν, καὶ ἀρῶν ἅπασι ἔμαθε τὴν ἀξίαν του, ἀνεζήτησεν ἔπειτα αὐτὸν καὶ ἀνεῦρεν εἰς τὰ μεταλλεύματά του.

(Ἔπεται συνέχεια)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Η ΑΜΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ (Ἱστορικὸν Διήγημα)

Α'.

Τῷ 1796 οἱ Γάλλοι ἐπολέμουν ἐν Ἰταλίᾳ.

Ὁ λοχαγὸς Ραννέ, ἐγκαθιδρυθεὶς ἀπὸ πρῶτας εἰς ἓν χωρίον, τὸ ὁποῖον εἶχε κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου, ἐτελείωσε πρὸ ὀλίγου τὸ πρόγευμά του καὶ ἐκάπνιζεν ἤδη τὴν πλάτην του, καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὅταν τῷ ἀνγγέλθη ὅτι ἔφθασε ταχυδρόμος. Σχεδὸν ἀμέσως ὁ ἀναγγελλεὶς εἰσῆλθον.

Ἦτο Οὐσσάρος. Ἐχαιρέτισε, ἔτεινε μίαν ἐπιστολὴν καὶ ὀπισθοχώρησε δύο βήματα.

— Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός, στριβῶν τὴν ράχιν ἐπὶ τῆς ἐστίας καὶ ἀναγινώσκων ὁλονὲν τὴν ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία προήρχετο ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου.

Κατόπιν ἔτεινε τὸ ἔγγραφο εἰς τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο πλησίον του, καὶ ἀποταθείς πρὸς τὸν στρατιώτην:

— Ὁμιλεῖς ἰταλικά;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Εὐρεῖς καλὰ τὸν τόπον;

— Ἀρκετὰ, λοχαγέ μου.

— Ὀνομάζεσαι Φερῶ;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Καὶ εἶσαι γενναῖος; ὁ στρατηγὸς Μασσένας μοῦ το γράφει. Λοιπὸν, πρόκειται νὰ μάς οδηγήσῃς, τὸν κύριον ὑπολοχαγὸν καὶ ἐμέ, εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Σεβιλιάνου.

— Τὸ ἤξεύρω, λοχαγέ μου, καὶ ἐλπίζω νὰ το κατορθώσω.

— Ἦξεύρεις ὅτι, μεταξὺ τοῦ Σεβιλιάνου καὶ ἡμῶν, εὐρίσκονται τὰ πεδεμοντιανὰ στρατεύματα καὶ ὅτι κύριον ὑποσιλεύς τοῦ Πεδεμοντιῶ καθεστὰ καὶ περιμένει εἰς ἓν χωρίον, τρεῖς λεύγας ἀπὸ ἐδῶ, ἕως νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ ἀμάξια του, ποῦ ἔσπασε προχθές.

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Πολὺ καλὰ! ἔχεις καιρὸν ἕως τὸ βράδυ νὰ ἐξερευνήσῃς τὰ περίχωρα καὶ νὰ προετοιμασθῇς. Μὴ λησμονῇς ὅτι σὲ περιμένει ἐκεῖ-κάτω ἓνα γαλόνι...

Β'.

Τὸ πρῶν, πολὺ ἔνωρίς, οἱ τρεῖς ἄνδρες ἐγκατέλειψαν ὁμοῦ τὸν σταθμόν.

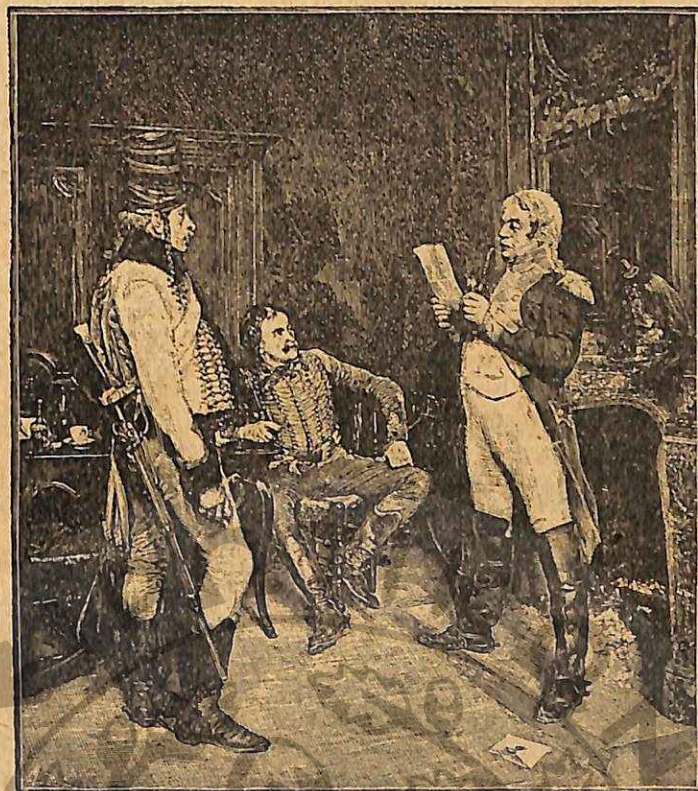
Ἦτο χειμὼν, σκότος καὶ ψυχρός. Οἱ τρεῖς ἵπποι ἐπροχώρουν σιγᾷ.

Μετὰ πορεῖαν ἡμισείας ὥρας, ἔφθασαν εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον.

— Ἐδῶ θὰ χωρισθῶμεν, εἶπε χαρμὴ λοφώνως ὁ Φερῶ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς.

Ἐγὼ θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ χωρίον, ὅπου πρέπει νὰ ἐσταμάτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντιῶ· σὺς θὰ ἐξακολουθήσετε τὸν δρόμον σας δεξιᾷ, ὥστε νὰ κάμετε τὸν γύρον τοῦ χωρίου, καὶ θὰ περιμένετε ἀπὸ τὸ ἐπίσθεν μέρος. Ἄν δὲν με ἴδῃτε νὰ γυρίσω, θὰ πῇ ὅτι μ' ἔπιασαν, καὶ τότε θὰ προχωρήσετε μόνοι μετὰς ὀδηγίας ποῦ σὺς ἐδῶσα.

Ὁ Οὐσσάρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ. Τὸ χωρίον ἐκοιμάτο. Ἀλλὰ καθεὶ στιγμὴν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος εἶχε σηκωθῇ, πότε ἐτρίβε κανέναν ἀνεμοδείκτην, πότε ἐκτυποῦσε κανὲν παραθυρόφυλλον, καὶ συχνὰ οἱ ἵπποι μέσα εἰς τοὺς σταύλους ἐσειόντο καὶ ἐκροτοῦσαν τὰ πέταλά των. Τότε ὁ Οὐσσάρος ἐσταματοῦσε καὶ δὲν ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του, εἰμὴ ἄρ' οὐ ἐγίνετο πάλιν ἄκρα σιγὴ.

«Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός.»

βελούδον ἦτο ἐπίσης ἐστρωμένον καὶ τὸ ἐσωτερικόν. Πλησιάζας, ὁ Φερῶ ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν ἐκεῖ- μέσα ἓνα μαῦρον ὄγκον, ἀκίνητον.

Ἦνοιξε σιγᾷ τὴν θυρίδα.

Ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, ἡμίγυμνος, εἰς τῶν ἡνιόχων τοῦ βασιλικοῦ διπρῶ ἐκοιμάτο βαθύτατα.

Ὁ Οὐσσάρος τὸν ἐπιάσεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν ἐπάτησε μὲ τὸ γόνατον εἰς τὸ στήθος.

Τρελλὸς ἀπὸ τὸν φόβον του ὁ δυστυχὴς ἐκείνος οὐτε κἄν ἐσκέρθη νάντισται, καὶ ὁ Φερῶ τὸν ἔδεσε σφιγκτὰ καὶ τὸν ἐρίμωσε τελείως. Οὕτως νὰ κινήθῃ ἤμπορῶσε πλέον, οὐτε νὰ φωνάξῃ. Τότε ὁ Οὐσσάρος εἰς τὰ μάτια του, ὁ Οὐσσάρος ἐξεδύθη τὴν στολὴν του, καὶ ἐφόρεσε τὴν χρυσοπάρυον λιθρέαν, τὸ στε-

νόν πανταλόνιον και τὰ στιλπνὰ υποδήματα τοῦ ἡνίοχου.

Τότε μόνον τὸν ἔλυσεν ὀλίγον.

— «Ἐλα τώρα, τῷ εἶπε, δεῖξέ μου τὸν δρόμον τοῦ σταύλου καὶ βοήθησέ με νὰ ζεύξω. Ἐλα, γιατί ἂν δὲν ὑπακούσης, θάποθάνης!»

Καὶ τῷ ἔδειξε τὸ πιστόλι του.

Ὁ δυστυχὴς ὑπήκουσεν ἄνευ ἀντιστάσεως. Ὁ Φερὼ ἐκράτει τὸ πιστόλι σιμὰ εἰς τὸ στόμα του, καὶ τὸν ἐφοβέριζεν ὅτι θὰ ἐπιυροβολοῦσε, μόλις ἔκαμνε τὴν παραμικρὰν δοκιμὴν νάραιρέση τὸ φίμωτρόν του.

Ἐφρόντισε νὰ φυλάξῃ ὑπὸ τὰ προσκεφάλαια τῆς ἀμάξης ὅλα τὰ μέρη τῆς ἵπποσκευῆς, τὰ φέρονται κρόταλα, ὁ ἥχος τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ τὸν προδώσῃ.

Ἀφ' οὗ ἡ ἀμάξη ἐζεύχθη, «Ἀνέβα καὶ κάθησε κοντά μου ἔσθ' ἡ σάρπα!» εἶπεν ὁ Φερὼ πρὸς τὸν αἰχμυλωτόν του· καὶ λαβὼν τὰ ἵππια, ἐκροτάλισε τὴν γλῶσσαν καὶ οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν σιγά.

Ἡ ἀμάξη ἐξῆλθεν ἀπορροῦσα ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ Ἰπερὶ φάνου ὁ ἄλκιρος, καὶ μόνον ἀφ' οὗ ἀπεμακρύνθη ἐκείθεν περὶ τὰ πεντακόσια μέτρα, ὁ αὐτοσχέδιος ἡνίοχος ἐμάστιξε τοὺς ἵππους, οἱ ὅποιοι ἐφυγαν ὁλοταχῶς.

Μετά τὴν τέταρτον τῆς ὥρας, ἔξω οὗ χωρίου, οἱ δύο ἀξιωματικοὶ, ἀκούσαντες μακρόθεν τὸν θόρυβον τῆς ἀμάξης, ἔσπευσαν νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο πρὸς τὴν ὁδόν.

— «Ἐγὼ εἶμαι! ἀνέκραξεν ὁ Οὐσσάρως. Ἀφήσετε ἐκεῖ τὰ ἄλογά σας καὶ λάβετε τὸν κόπον νάνυθῃτε!»

Γ'.

Ἡ ἡμέρα, ὥρᾳ ὡς ἀσθενῆς, ἀμφιβολος ὡς ἂν ἔνοει ὅτι οὐδὲν φαιδρὸν ἔφερε, ψυχρὰ, χιονώδης, ὁμιχλώδης, ἡ ἡμέρα ὑπέφωσκεν ὑπεράνω τῶν δένδρων, εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν ἄντρων.

— Κλείσατε τὰ γυαλιά, καταβιάσατε τὰ παρατετάσματα καὶ κουκουλωθῇτε με τοὺς μεγάλους αὐτοὺς μανδύας, ποῦ θὰ κρύψουν τὴν στολὴν σας, εἶπεν ὁ Φερὼ, προσέθεσεν ἀποταθείς πρὸς τὸν Ἰταλόν, κατέβα. Εἴμεθα μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἰπερὶ φάνου ὁ ἄλκιρος καὶ δὲν εἶμαι πορεῖς νὰ μάς βλάψῃς. Σοῦ χάριξω τὴν ἐλευθερίαν. Μόνον, πρὶν φύγῃς, βάλε ἔσθ' ἡ θέσι τοὺς τὰ κουδουνάκια. Ἡ εἰσοδὸς μας πρέπει νὰ γίνῃ θορυβώδης καὶ βασιλική.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς δύο ἀξιωματικούς, εἶπε μ' ἐπισημότητά :

— Σήμερον εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Πεδεμοντιῶ, ποῦ τὸν περιμένουν ἅπαντα τὰ χωρία τὰ ὁποῖα θὰ περάσωμεν!

— Μ' αὐτὸ εἶνε ἡ ἐσχάτη ἀφροσύνη! ἀνέκραξεν ὁ λοχαγὸς θὰ μάς ἀνακαλύψουν...

— «Ὁχι, διότι οἱ χωρικοὶ δὲν γνωρίζουν ἐξ ὅψεως τὸν Βασιλέα» θὰ νομίσουν ἐξαίρετα ὅτι εἰσθε σεῖς, καὶ θὰ σας χαιρετίσουν με ὅλον τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν, καὶ ἀπὸ μακρὰν...

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀμάξη εἰσῆλθε πομπῶς εἰς ἓν χωρίον, ὅπου τῶντόν ὁ βασιλεὺς ἀνέμενετο. Ἀπόπειραι διακοσμήσεως διεκρίνοντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀψίδες, ἄνθη, κτλ' ἀλλ' ἀκόμη οἱ κάτοικοι ἐκοιμῶντο.

Εἰς ἄλλο χωρίον, μερικὰ κεφαλαί, με μάτια φουσκωμένα ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐφάνησαν εἰς τὰ παράθυρα... Εἰς τὰς ἐννέα, καθὼς ἐπλησίαζαν μίαν πολίχνην, ὁ Φερὼ διεκρίνεν ὁμίλους ἀνθρώπων. Οἱ ὑπήκουον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος θὰ ἤκουσαν τὰ κρόταλα καὶ θὰ ἤρχοντο εἰς προὔπαντήσιν του.

Ὁ ἡνίοχος ἐπεδράδυνε τὸ βῆμα τῶν ἵππων, ἐπεθεώρησε τὴν στολὴν του, καὶ ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς νὰ μὴ κινήσονται.

Μετὰ τὴν ῥάχιν εὐσεβάστως κυρτωμένην, με τοὺς σκούφους καὶ τὰ καπέλα εἰς τὸ χέρι, τὸς πλήθος παρετάχθη δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

Ἐνὰς ἄνθρωπος μόνον με φενάκην, με μακρὰν ῥάβδον καὶ με κάτι χαρτιὰ εἰς τὴν χεῖρα, ἐπλησίασε τὴν θυρίδα τῆς ἀμάξης. Προφανῶς ἐσκόπευε νὰ κάμῃ προσφώνησιν.

Νεανίδες κρατοῦσαι ἀνθοδέσμας, τὸν ἠκολούθουν. Ἀλλὰ τὰ παρατετάσματα δὲν ἐσηκόνοντο, καὶ κάποιος ἐψιθύριζεν :

— Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θὰ κοιμᾶται ἴσως!

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ πλήθους. Αἱ ῥάχεις θαμνηδὸν ἀνθρωπώθησαν, καὶ ὁ ἀνθρώπος με τὴν προσφώνησιν ἔνευσεν εἰς τοὺς μουσικούς νὰρχίσουν νὰ παίζουσιν, διὰ νὰ ἐξυπνήσουν γλυκὰ τὸν Βασιλέα...

Ἀλλ' ἔξαφνα, πρὶν παύσῃ ἡ μουσική, πρὶν νάρχισῃ ἡ προσφώνησις, πρὶν νὰ λάβουν χαρὶν αἱ νεανίδες νὰ προσφέρουν τὰς ἀνθοδέσμας των, οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν με ὅλον τὴν τὴν ταχύτητα, ἐνῶ ἐδονοῦντο αἱ οἰκίαι τῆς πολίχνης, καὶ ἐσεφόντο αἱ ἀψίδες, καὶ κατεπατοῦντο ὑπὸ τροχῶν καὶ πετάλων τὰ ἄνθη, διὰ τῶν ὁποίων ἦσαν στρωμένοι οἱ δρόμοι. Ὁ Φερὼ ἐσκέφθη ὅτι εἰς μίαν πόλιν ἠμποροῦσε νὰ εὐρίσκετο καὶ κάποιος γνωρίζων τὸν Βασιλέα, καὶ διὰ τὴν ἐνδεχόμενον, τοῦ ἔδωκε δρόμον...

Αἱ οἰκίαι, τὰ τοπία, τὰ κωδωνοστάσια, οἱ ἄνθρωποι, ὅλα διήρχοντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς εἰκόνες διελίου, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀνεμος στρέφει τὰ φύλλα. Ἀπὸ τὴν μικρὰν ἀλδὸρρακτον θυρίδα τῆς ἀμάξης, οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἴδουν ὀπισθὲν τῶν ἵππων, οἱ ὅποιοι εἶχον σταλῇ πιθανῶς πρὸς καταδίωξιν των. Ἡ αἰφνιδια ἐκείνη φυγὴ θὰ ἐξῆγειρεν ὑπονοίας... Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπλησίαζαν ἤδη

εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, οἱ ἵπποι ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ οὕτε ἐφάνησαν πλέον. Οἱ σκοποὶ ἐφώναζαν εἰς τὰ ὄπλα. Ἀπόσπασμα γάλλων ἱππέων περιεκύκλωσεν ἀμέσως τὴν ἀμάξαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ τέσσαρες ἄνδρες συνέλαβον τοὺς χαλινούς τῶν ἵππων. Οὕτως ἐφθασεν ἡ συνοδεία ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατοπέδου. Ὁ Φερὼ καὶ οἱ δύο ἀξιωματικοὶ δὲν ἔκαμαν καμμίαν διαμαρτύρησιν.

Ὁ στρατηγὸς Μασσένος, εἰδοποιηθεὶς ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν σκηνὴν του καὶ ἐκένεα, καθὼς ἐπλησίαζαν μίαν πολίχνην, ὁ Φερὼ διεκρίνεν ὁμίλους ἀνθρώπων. Οἱ ὑπήκουον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος θὰ ἤκουσαν τὰ κρόταλα καὶ θὰ ἤρχοντο εἰς προὔπαντήσιν του.

— Στρατηγέ, εἶπεν ὁ λοχαγός, ἐρχόμεθα, κατὰ τὴν διαταγὴν σας, νὰ ἀλάβωμεν τὴν δικίησιν τοῦ νέου λόχου.

Καὶ ἀφοῦ τῷ διηγήθησαν τὴν ἱστορίαν, — Σὺ, εἶπεν ὁ Μασσένος πρὸς τὸν Φερὼ, κατέβα νὰ σε φιλήσω. Εἶσαι γενναῖος καὶ θὰ προβιβαθῇς!

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Τὰ βιβλία ποῖος λερώνει
Μὲ λεκέδες καὶ σημάδια,
Τῆς ψυχῆς του φανερώνει
Τ' ἀσυγχώρητα ψεγάδια.

Νὰ σ' ἀνοίξουν θέλεις ; κτύπα
Θέλεις ναύρης ; ζήτησε.
«Ακου με αὐτὰ ποῦ σ' εἶπα,
Κι' ἀφοβα ξεμύτισε.

Ι. Γ' ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»

Βιβλία τεργνά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενείας, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τιμᾶται ἑκάστον, ὡς δεκτόν μὲν φρ. 50, χρυσόδεκτόν δὲ φρ. 5.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λωρὴ, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμπου. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία Ρ. J. Stahl, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμπου. Μετὰ 21 εἰκονογραφιῶν.

Η ΝΙΝΑ, διήγημα Λουίζης Μ. Ἀλκώε, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμπου. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λωρὴ, ἐλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάφρασιν Κωστῆ Παλαμῆ. Πρόλογος Σπ. Λάμπρου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Ο ΠΥΡΕΙΟΝΩΛΗΣ, μυθιστορία ὑπὸ Α. Ζεννεδραίν, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμπου. Μετὰ 24 εἰκονογραφιῶν.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλέν, κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀννίνου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Εὐρίσκονται ἅπαντα ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς «Διαπαλάσεως» τῶν Παιδων.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Δὲν μοῦ λές, Κερμανδόγατε, ποῖον εἶνε τὸ ἀρτεμικὸν τῆς λέξεως τρίγωνοι ;
— Ὁ τρίγωνος,
— Γεῖά σου, παιδί μου. Καὶ τὸ θηλυκόν ;
Καὶ ὁ Κερμανδόγατος μετὰ βαθεῖαν σκέψιν :
— Ἡ τρυγῶνα, δασκαλε !
*
Ἐστῆλη ὑπὸ Κωνσταντίνου Γ. Παλαμά

* Πόσον γλυκεῖα εἶνε ἡ ἐκδίκησις !
Αὕτη τὴν σκέψιν ἔκαμεν ἓνας μικρὸς διαβολικός, ὅταν, δαρμένος ἀπὸ τὴν μητέρα του, εὐρηκεν ἀσικτὸν τὸ ντουλάπι καὶ ἔφαγεν ὅλο τὸ βάζο μετὰ τὸ βύσσινο...
* Ἐστῆλη ἀπὸ τὸ Κεντρί

ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»

ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΗΣ
ΤΟΥ 24 ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Τὸ τρίτον ἄλογον σχηματίζεται ὡς ἑξῆς : Βλέπετε τὸν ἵπποκόμον ἐκείνον, ὁ ὁποῖος στέκεται ὀρθῶς καὶ κρατεῖ ἐν καλῶν ; Προσέξτε εἰς τὸ ζεῖνόν του σέλιον, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου

τελειώνει τὸ ὑπόδημα, ἔως ἐπάνω. Τὸ μέρος αὐτὸ σχηματίζει τὴν κεφαλὴν τοῦ τρίτου ἄλγου. Καὶ ἂν στρέψετε τὸ φύλλον ἐντελῶς ἀνάποδα, θὰ ἴδῃτε καθαρώτατα τὴν κεφαλὴν καὶ θὰ ἠμπορέσετε, ὁδηγούμενοι ἐξ αὐτῆς, νὰ παρακολουθήσετε καὶ τὰς ἄλλας γραμμάς, αἱ ὁποῖαι διαγράφουν τὸ σῶμα, ἐσφηνωμένον γρόπον τινὰ μεταξὺ τοῦ ἵπποκόμου καὶ τοῦ πρώτου ἄλγου.

Ἐν ᾧ οἱ πόδες τελειοῦν οἱ μὲν ἐμπρόσθιοι παρὰ τὴν ἀντηρτημένην ἵπποσκηνὴν, οἱ δὲ ὀπίσθιοι παρὰ τὸν καθήμενον ἵπποκόμον. Ἐννοεῖται διὰ τῆς Μαγικῆς Εἰκόνα τὸ τρίτον ἄλογον φαίνεται ὁλόκληρον, καὶ μόνον τὸ ἐμπρόσθιον αὐτοῦ μέρος εἰς παρουσίᾳς ἡ παρατιθεμένη σήμερον εἰκὼν. Προσέχωρ νῆα Μαγικῆς Εἰκόνας, ἀκόμη ὥραιον τέρα.

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, Νεαρὲ Ζωγράφε, [ΕΕ] διὰ τὴν κομψὴν ἐκ πορσελάνης ἡμισέληνον, τὴν ὅποιαν ἐξογράφησεν μετὰ τὴν χάριν. Εἶνε πραγματικῶς ὥραιον ἐνδύμιον. Ἐλήφθη καὶ ἡ ἐρίτη εἰσφορά σου διὰ τὸν «Ἑλληνικὴν» καὶ σε συγχάρω ποῦ τὸν ἐνθυμείσαι τόσο συχνά.

Μετὰ τὴν ἀπληστὴν ἐξιδάσκαλόν τὸν παρὰ τῆς — μοῦ γράφει ἐνᾶ «Ἀγνώστον» Ἑλληνιστὴν — τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Ἑλάνου... Δὲν εὐρίσκει καταλλήλους φράσεις διὰ νὰ περιγράψω τὴν χαρὰν, ἡ ὅποια πλημμυρεῖ τὴν καρδίαν μου εὐχόμεν ὅσον ὅπως τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐκτελεσθῇ τὸ λαμπρὸν ταῦτο σχέδιον. Ἡ εἰσφορά σου ἐλήφθη καὶ κατετέθη «Ἀγνώστον» Ἑλληνιστῶν. Ποῦ ἤθελα, τώρα ποῦ ἔκαμε τὴν καλὴν ἀρχὴν, νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Θέλεις νὰ κρατήσῃς ὀριστικῶς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον ; Ἐννοεῖται ἐν συνδρομῇ σου. Καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικά σου, Φ. Γ. Ψ. σοῦ ἐγκρίνω τὸ προτιμώμενον : Ἐρρυθρὸν Νέφος.

Ὁ Σὺλλογος «Ἑλλὰς» μοῦ στέλλει σήμερον δραχμὰς 13, «τὰς πρώτας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνιστοῦ ἐνεργείας του.» Εὐγε !

Ἀνθος τῶν Λεμνίων, σοῦ ἐκλέγω ὡς νέον ψευδώνυμον ἐν ᾧ τῶν δύο προτιμωμένων.

Τι χαρὰ, Μαρία Μ. Θεοτόκη, νὰ λάβω γράμ-

μα σου ὑστερ' ἀπὸ τόσο καίρῳ, μετὰ τόσα ὥραϊα πράγματα, μετὰ τόσο ἐνθουσιασμούς, μετὰ τόσα νέα. Σὲ συγχάρω καὶ διὰ τὸ Λευκωμὰ σου, εἰς τὸ ὁποῖον σοῦ ἔγραψαν τόσο ἀπὸ τοὺς νέους λογογράφους καὶ ποιητὰς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ εἶδα. Ξεύρεις κ' ἐγώ. Θέλεις μάλιστα νὰ σοῦ εἰπῶ τί σοῦ ἔγραψεν ὁ κ. Ξενοπούλου ; Corfu e non più. Ἀλήθεια ; Καὶ τώρα νὰ ἴδῃ, ἂν θὰ μοῦ γράψῃς τακτικά.

Εὐγε, εὐγε, Πυθαγόρα Σάμει [ΕΕ] διὰ τὴν ἐπιστολήν σου περὶ Ἑλληνιστοῦ, ἡ ὅποια με κατενθουσίασε. Τὸ ὅραμα ὥραιον, ποιητικώτατον, καὶ ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ δημοσιεύσω τοὺς ἀντίστοιχον τὰ κυριώτερα μέρη, ἀλλ' εἶνε τόσο ἐκτενὴ καὶ ἔχω τόσο ὀλίγον τόπον ! Ἡ εἰσφορά σου, καθὼς καὶ αἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σου εἰσπραταὶ, ἐλήφθησαν καὶ κατετέθησαν. Εἰμπορεῖς νὰ καυχήσαι με ὑψωμένον τὸ μέτωπον, διότι ἔκαμες τὸ καθήκον σου ὡς γνήσιος καὶ πατριώτης Ἑλληνιστοῦ. Καὶ πάλιν εὐγε.

Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας, ὁ κ. Παπαδόπουλος σοῦ ἀπήγγειλεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πρῶτήν σου καὶ ἐλπίζω νὰ ἔλαβες ἥδη τὴν ἐπιστολήν σου. Ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ νὰ σε συγχάρω, διότι σου ἀρέσει τόσο νὰ καταγίνεσαι εἰς τὰ γράμματα. Μετὰ τὴν ἀπὸ μου χαρὰν ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν τοῦ «Ἀνθος Μουσῆς» καὶ ἐγνώρισα τὴν συμπαθεῖ μορφήν μιᾶς τῶν καλλιτέρων μου φίλων.

Ἐξακολουθοῦν τὰ κατὰ καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Καρχηρία τοῦ Φαλήρου περὶ πληρωμῆς τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Ὁ Μικρὸς Ἀθηναῖος εἶνε ὑπὲρ. «Καὶ βέβαια, λέγει, πρέπει νὰ πληρώσωμεν. Τόσα πράγματα χάρισμα, εἶνε καὶ πάρα πολὺ ! Ἀς συλλογισθῇ μόνον ὁ συνδρομητὴς τῆς Διαπαλάσεως : ὅτι μετὰ 7 δραχμὰς ἡ μετὰ 8 φράγκα πέντε ὅλον τὸν τόμον τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ μόνον ἡ «Χρυσόφορος Φλέψ» εἰς τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον (ἐρώτησα διὰ περιέργειαν εἰς τοῦ Βίλμπεργ,) κοστίζει 18 δραχμὰς ! Βάλε τώρα τὴν «Θεῖαν Οὐρανίαν», βάλε τὸν «Ἐγγονον Αὐτοκράτορος», βάλε ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ κάμε τὸν λογαριασμόν, διὰ νὰ ἴδῃς πόσον σοῦ ἔρχεται τὸ καθενα ἀπὸ ὅσα σοῦ προσφέρει ἡ Διαπαλάσις ὅλον τὸ ἔτος. Εἶνε ἐντροπὴ λοιπὸν νὰ θέλωμεν χάρισμα καὶ τὰς πληροφωρίας, πράγματα ὅλα : διόλου προσωπικὰ καὶ ἰδιαιτέρως. — Ἡ Τσιγγαρέλλα ὅμως δὲν ἐπιδοκιμαεῖ τὴν πρότασιν, ἀπὸ φόβον μήπως ἐλαττωθῇ ἡ ζωρητὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Στήλης. — Ἐξ ἄλλου ὁ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ψηφίζει ὑπὲρ «ἀκούς ἐκεῖ !» λογικωτάτη πρότασις καὶ τὰ συγχρητῆρά μου εἰς τὸν Καρχηρία τοῦ Φαλήρου εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ λείψουν τὰ παράπονα καὶ τὰ παραπονάκια. — Ἀλλ' ἡ Νεροχελώνη συμφωνεῖ πληρῶστα μετὰ τὸν Ρωμαῖον Κικέρωνα, ὅμως πάλιν θὰ ὑποταχθῇ καὶ αὕτη εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, μετὰ μεγίστην ἀνυπομονήσας περιμένουσα τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ταύτου. — Ἡ Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρῶν κλίνει ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς. Τώρα μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπατηλήσεων καὶ μετὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χώρου, καλὸν εἶνε, λέγει, νὰ πληρῶν κατεῖλε, διὰ νὰ εἶνε βέβαιος δι' ἡ πληροφωρία τοῦ θὰ δημοσιεύθῃ. — Ἡ Κυματίζουσα Θάλασσα ψηφίζει κατὰ, διότι «ὀλιγοὶ θὰ ἐκλείψῃ μίαν ἀπὸ τὰς ὥραιας ποικιλίας τοῦ φύλλου.» — Καὶ ὁ Νεαρὸς Ζωγράφος ψηφίζει κατὰ, διότι λυπεῖται ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώσων καὶ θὰ στερηθῶν οὕτω μὴ εὐχαριστήσεως. — Ὁ Τριανταφυλλένιος Κάμπος συμβουλεύει τὸν Καρχηρία τοῦ Φαλήρου «νὰ καθίσθῃ στ' αὐτὰ του καὶ νὰ μὴ γυρῇ καὶνοτομία» (καὶ εἰς ἐκδίκησιν φαίνεται, γέμει ὅσα σελίδας ἀπὸ Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφωρίας) ἐννοεῖται ὅμως δι' ἡ δὲν ἐδημοσίευσεν παρὰ μόνον δύο ποῦ τόσος ! — Τὸ Ζαγερόν Νέφος παραδέχεται μᾶλλον τὴν γνώμην τοῦ Ρωμαίου Κικέρωνος, διότι φεβδαῖται μίσην, καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν, δὲν λείψουν τὰ παράπονα. — Ἡ Χρυσὴ Ἀνθοδέσμη δέχεται τὴν πρότασιν, ἀλλ' ἀντιπροτείνει τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν πληρο-

φοριῶν νὰ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑλληνιστοῦ. — Τέλος ἡ Πενδοῦσα Καρδία εἰπεῖ λευκὴν ψῆφον... καὶ ἔπειτα συνέχεται.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους : Ἀετὸν τῆς Δίεφνης (Δ. Α. Φ.) Μετὰ τὴν Πιπίδα (Β. Κ.) καὶ Σπήλαιον τῶν Μουσῶν (Δ. Β. αὐτὸ ἐξέλεξα.)

Ἀσπασμοί, Πληροφωρία : ἡ Θεραπεία τῶν Μουσῶν ἀσπάζεται τὴν Κόρην τοῦ Βουνοῦ καὶ τὴν Ἀνακατοσούραν — τὸ Κρητικὸν Κάστανον ζητεῖ τὸ δῆμα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς Ζωρητῆς Φλόγης — ἡ Διοπτεροφωρία ἐρωτᾷ τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν ἂν ἤθελε κανὲν ἰατρικὸν κατὰ τῆς διπλοπτεροφωρίας — ἡ Τσιγγαρέλλα ἀσπάζεται τὴν Καρδίαν Μουσικήν καὶ τὴν Καίτην Φωκέρ — ὁ Τριανταφυλλένιος Κάμπος ζητεῖ τὰρχικὰ τοῦ Κάματος τῆς Σαλαμίνας καὶ τοῦ Μαγευμένου Δάσους — ἡ Εἰρωνεία τῆς Εἰμαρμένης παρακαλεῖ τὴν Ἀργυρᾶν Συρίκτραν καὶ τὸ Μενεξιδένιο Μπουκετάκι νὰ τῆς γράψουν — ἡ Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα ζητεῖ τὸ δῆμα καὶ τὴν διέδωκεν τῆς Καρδίας ὑπὸ Πέτραν, τοῦ Λεοπαρδάλλως καὶ τῆς Διγυγιάς Ἀθηνᾶς — ἡ Βιργινία Καραμέρου ἀσπάζεται τὴν Κόρην τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀεροναυτοπούλαν — ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸ Ἀρχαῖον καὶ Ἑθνικὸν Ἰμνον — ὁ Νεαρὸς Ζωγράφος ἀσπάζεται τὸν Ἰωάννην Χ. Σολιώτην — ὁ Παρήγορος Ἀγγεῖλος ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν εἰκόνα τοῦ πολυλόκου βραβευθέντος Πηνελόπης Ἐρμού (τὸ ὁποῖον συγχάρει) διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐπιτέλους τὴν εἰκόνα Πηνελόπης — τὸ Πηνελόπης Ἐρμού εὐχαριστεῖ τὸν Κουκουρῆλον καὶ πάντας ὅσους τὸν συνεχάρησαν διὰ τὸ βραβεῖόν του (διότι πλεῖστοι τὸν συνεχάρησαν) καὶ εὐχεται ἡ γρήγορα νὰ τοὺς συγχάρῃ καὶ ἐκεῖνο — τὸ Ἀνθος τῶν Λεμνίων ἀσπάζεται τὸν Μενεξιδένιο Μπουκετάκι καὶ ζητεῖ τὰρχικὰ τῆς Τσιγγίτης — ὁ Θεοδὸς Πίνδιος ἀσπάζεται τὸν Θεοδὸν Διέβριον καὶ τὸν Ἑρῶα Θεοδῶν, τοῦ ὁποῖου ζητεῖ τὰρχικὰ καὶ τὴν διαμονήν — ὁ Εὐδύμος Ναυτης χαίρετ' αὐτὴν Δημόκριτον Βόλσον καὶ τῆς λέγει δι' αὐτοῦ τῶν του δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν πειράξῃ, διότι καθε καν

δαφός, θαλασσιὸν ζωγράφον καὶ Λάτριδα τῶν Ἀνθρώπων — ὁ Φαρμάκας μετὰ τὴν Βίλικρινή Φιλίαν — ἡ Ταυγέτη μετὰ τὴν Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἀντιγόνην — ἡ Ἀργυρὰ Σιρίκτρα μετὰ τὸν Σιχρόν Ὀρίζοντα, Βίτωρα Κοκκινάκη καὶ Ἀγρίον Μόλδην — ἡ Πειραὶ κὴ Ἀδρα μετὰ τὴν Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν, Θραλλίδα καὶ Φάσμα τῆς Νυκτός — ὁ Ἀσπροποταμίτης μετὰ τὸ Φάρι τῆς Σηρᾶς (ὅπως ἀνταλλάξουν καὶ τὰ δνόματά των) — ἡ Κανκασία μετὰ τὸν Εὐθύμον Ναύτην, Τρομερὸν Πιγαντα καὶ Λεοπάρδαλιν — ὁ Εὐδοκὸς Ὀρίζων μετὰ τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Ἐλένην Καραπαύλου καὶ Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου — ὁ Αὐθέντης τοῦ Μωρέως μετὰ τὸν Φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας — ὁ Ὀρίων μετὰ τὴν Κυματίζουσαν Θάλασσαν, Μικράν Ἰατρίσαν καὶ Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν — ἡ Ἐλαία τῆς Ἰθάκης μετὰ τὴν Βίλικρινή Φιλίαν καὶ Ναυτοπούλαν — ἡ Ἀννοϊετικὴν Βραδυὰ μετὰ τὴν Πηνελόπην Κλεομένην, Θάλειαν Γλαράκη καὶ Ἰόνιον Νήσον — ὁ Σερηνεμένος Σινωπεὺς μετὰ τὴν Ἐλληνοπούλαν, Ἰπποδὴν Γουλιέλμον καὶ Σοφὸν Πιτταχόν — ἡ Χιωτοπούλα μετὰ τὸν Νεαρόν ζωγράφον, Δίκατην Πεταλὰ καὶ Διοπροφοροῦσαν — οἱ Ὁρατοὶ Πρίγκιπες μετὰ τὴν Ἐλλητικὴν Ναυαρχίδα, Βασκοπούλαν τῆς Δίρης καὶ Χιονοκλετὴ Δίρην — ὁ Ἡρώς Θεσσαλὸς μετὰ τὴν Κυματίζουσαν Θάλασσαν, Ζοφερόν Νέφος καὶ Θεαγένην — ὁ Ἰπποδὴς τοῦ Ἀστέρος μετὰ τὸ Ζοφερόν Νέφος καὶ Συννεφώδη Αὐγὴν — ὁ Σοφὸς Πιτταχὸς μετὰ τὸν Βαρδαλαμπόμπαν, Κίρκινην Ἐφοχὴν καὶ Κόρην τοῦ Ἀσωποῦ — ὁ Ἐλληνομαθὴς Ἀμερικανόστασις μετὰ τὴν Δημότιδα Βώλου, Γαλλικὴν Σημαίαν καὶ Συμνητοπούλαν — ὁ Κωστὸς Γ. Μαχαίρας μετὰ τὴν Ἀμαρυλλίδα, Ἀνυπόμονον Καρδίαν καὶ Φαγῶν — ὁ Νὰν Ἀγγρ μετὰ τὴν Ἀδελφάρον Σερυδοκάμηλον, Ἰωάννην Μαρκέτη καὶ Ναυτοπούλαν — ἡ Σοφία Δ. Χασιώτου μετὰ τὴν Βιργινίαν Ἀνικαροπούλου καὶ Μενεξεδέγιαν — ὁ Νεαρὸς Μουσικὸς μετὰ τὴν Χαλμῶν καὶ Μενεξεδέγιαν Μπουκετάκι.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὺ φιλικὸν στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Πενθοῦσαν Καρδίαν (ἡ ἔκθεσίς σου ὥραία· φαντάζομαι τί θαυμάσια πού θά εἴναι ἡ τοποθεσία τοῦ κτήματός σου καὶ ἡ βλάστησις καὶ ἡ ἀντιόχη τῆς ἐγγενῆς πρόσκλησίν σου, ἀλλὰ... ἀλλὰ...) Βασίλειά τοῦ Κατέρρου (ὁφείλεις 20 λεπτά, διότι δύο σου τετράδια δὲν εἶχαν μέσα τὸ δεκάλεπτον.) Πόλκαν Μαζούραν (ὁ καίμενος ὁ Τόμ!) νὰ κατέβῃ ἀεροναυτικῶς ἀπὸ τὴν ταρατάν! πῶς δὲν ἐσκοτώθηκε!... μὰ διατὶ δὲν μου γράφεις συχνότερα;) Ἐνδοξὸν Ψαριανὴν, Σελαιπὴν (δυστυχῶς δὲν δημοσιεύω τοιοῦτον εἶδος πληροπορίας· θὰ κρατήσῃς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον;) Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν (διὰ ἐλήθησαν) Χρυσὴν Ἀνθοδέσμεν («Βράχον τῶν Γλάρων» ἔστειλα· ὥστε ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον θὰ σ' ἔχωμεν ἐδῶ· καὶ τί θὰ σπουδάσῃς;) Δ. Κ. Διαμαντοπούλου (τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο θὰ δημοσιευθῇ.) Ἐλίχρυσον (κάμε λοιπὸν γρήγορα νὰ μεγαλώσῃς νὰ μου γράφῃς μετὰ τὸ δικό σου χεράκι ἀφ' οὗ με ἀγαπᾷς· πόσους εὖγε διὰ τὸν «Ἐλληνοπαῖδα»· ἂν δὲν σου διδῇ νόπον, στείλε τὰ γραμματόσημα· ἡ Κική θὰ χαρῇ πολὺ.) Καρχαρία τοῦ Φαλήρου (ἐλπίζω ὅτι ἔγινες πλέον καλὰ ἀπὸ τὸ πέσιμον· βλέπεις ὅτι ἡ πρότασίς σου ἐξακολούθησεν νὰ συζητῇται· νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ τελειώσῃ.) Ἰωάννην Χρ. Ρηγοπούλου (ἔστειλα, ὅτι ἐξήγησες· εἰπέ χαρτίσματα εἰς τὸν μπαμπά σου καὶ ἐνθύμισέ του διὰ τὸν ἐτὼν ὑπῆρξεν φίλος μου, ὅτι μοῦ ἔγραψε μίαν φορὰν καὶ ἐκείνος, ὅπως σήμερον μοῦ γράφεις σὺ. Τὸ «ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων» τὸ ὅποιον λειτουργεῖ ἀκόμη, ὁρίζεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του· δηλαδὴ ὁ μπαμπὰς σου ἔκαμε τὴν πρότασιν.) Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν, Μόλδην (ἔστειλα· γράψε μου συχνά, τώρα πού ἔχεις ἡ-

συχίαν.) Κρητικὸν Κάστανον (περιμένω νὰ μου περιγράψῃς καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδρομάς σου.) Παρασκευὴν Γ. Τσουβαλετῆ (ἔστειλα.) Ἀδαμαντιανὴν Δ. Παναγιωτοπούλου (ἔγινες καλὰ.) Διοπροφοροῦσαν (ἡ ὅποια διεσκέδασε πολὺ μετὰ τὸ τετράδιον τοῦ Καρχαρία τοῦ Φαλήρου· ὅσον διὰ τὴν γνώμην του, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι προσβλητικὴ· εἶναι εὐφρυνῶν γυναικὸν, τὸ ὅποιον σημαίνει ἀπλῶς ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰκολούθῃ τὸν ἄνδρα ὡς συμβούλον καὶ προστάτην· καὶ ἐγὼ τὸ παραδέχομαι αὐτὸ ἔξαφνα, ὅτι θέλῃ ὁ Ἀναστάσιος κάμνουν καὶ αἱ δώδεκα ἀδελφαὶ του.) Γ. Α. (ἡ Σίρα Μπερνὰς εὐρίσκειται τώρα εἰς τὸ Παρίσι καὶ παίζει· κάθε βράδυ τὸν «Ἀετιδέα» τὸν περιήμιον δράμα τοῦ Ρονστὰν εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ἀναγεννήσεως» τὸ ὅποιον εἶναι ἰδικὸν τῆς ἄλλας δὲν εἰσέβρω.) Τσιγαρέλλαν (θερμὴ συγχαρητήρια διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμούς.) Εἰρωνείαν τῆς Εἰμαρμένης (μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα τὸ «πρῶτον σου ἔργον» ὡς ὀνομάζεις τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ σὲ βεβαίω διὰ τὴν ἐλάσσονα πολὺ ὅχι εἰς βόρος σου, ἀλλὰ μετὰ τὰ ὥρατα χαριτολογήματα· βλέπεις ὅτι θὰ με ἀδικήσῃς ἂν δὲν μου γράφῃς συχνά.) Βιργινίαν Καρμέρον (πού εἶναι τὸ ψευδώνυμόν σου;) Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου (ἡ ἰδέα τοῦ ὅμου μου ἤρρισε πολὺ· ἡ στιχομυρία ὅμως φαίνεται ἔργον πολὺ πρωτοεπειροῦ.) Κίχλην (εὖγε πολὺ ὥρατα ἀπὸ τῆς εἰς τὴν κυρίαν ἐκείνην· ὅς ἴδωμεν λοιπὸν τί μεγάλῃ ἐκπληξίᾳ εἰς προετοιμασίαν ὁ Σὺλλογός σας διὰ τὸν Ὀκτώβριον, διὰ νὰποδείξῃς διὰ τὸν περιορίζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρίου.) Παρηγορὸν Ἀγγέρον ([Ε] δι' ὅσα ὥρατα καὶ ἐνθουσιώδη γράφεις ὑπὲρ τοῦ «Ἐλληνοπαῖδος»· πολὺ πολὺ ἐλυπήθην· ἐγὼ, διότι ὡς φαίνεται, ἐχάρη ἡ ἐπιστολὴ πού ἔστειλες τὸν Δεκέμβριον· κρίμα, ἔπρεπε νὰ τὴν στείλῃς συστηματικῶς.) Δεχρονίτικο Κεράσι (ἔστειλα.) Ζίκα-Ζάκα, Ζορερόν Νέφος (δὲν περᾷς ἂν τὸ ποσὸν εἶναι μικρὸν, ἀρκεῖ ἡ προθυμία νὰ εἶναι μεγάλῃ· τὸ Π Πνεῦμα καλὸν καὶ θὰ δημοσιευθῇ· τὸ «Παπαδόπουλος» γράφεται καὶ μετὰ ἐνα πῖ καὶ μετὰ 350· μετὰ δύο εἶναι ἴσως ὀρθότερον, ἀλλὰ μετὰ ἐνα ἀπλούστερον καὶ συντομώτερον...) Δοξάνη γειμάρρος ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἐπιστολὴ σου! χαίρω πού σου ἀρέσουν διατ.) Συμνητοπούλαν (αἱ ἐπιστολαὶ σου ἐλήθησαν βλαί· χαίρω διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ φίλου μου Γρηγοροπούλου.) Τρικέφαλον Κέρβερον (ἡ εἰς σφοδρὰ σου ἐλήθη, καὶ χαίρω πού θὰ μιμηθῇς τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀγρυπολογιστάτου, τὸ ὅποιον ἔγινεν πλέον γενικόν.) Ἀνδρέαν Δ. Τρίκαρον (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ πατριωτικά σου αἰσθήματα.) Ἠλίαν Γ. Σακτιντζήρον (πολὺ ἐπιθυμοῦσα νὰ μου γράφῃς τακτικά· ἂν εἶναι ὀρθαὶ αἱ λύσεις σου, δύνασαι νὰ ἴδῃς μόνος σου, συγκρίνων αὐτὰς μετὰ τὰς δημοσιευθείσας· λυποῦμαι διὰ τὴν ἀτάξιν τοῦ ταχυδρομείου σας, ἀλλὰ τί ἄλλο εἰμὶ πρὸς νὰ κάμω ἐγὼ, εἰμὶ νὰ στέλλω τὰ φυλλάδια τακτικώτατα.) Εὐθύμον Ναύτην (ἔχει καλῶς.) Ἐλληνομαθὴ Ἀμερικανόστασις (ἔστειλα· ἡ ἀποστολὴ διεκόπη πρό μηνός· εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα.) Ριγολέττον (τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου δὲν μου ἐφάνη κατάλληλον, καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰλλαχθῇ· τὸ «Παιδικὸν Πνεῦμα» εἶναι τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης περιόδου τῆς Διαπλάσεως, ὅταν ἐξεδίδετο δις τοῦ μηνός μετὰ συνδρομὴν 6 φράγκων· ἀπὸ τοῦ 1894 ἔγινεν ἐβδομαδιαία μετὰ συνδρομὴν 8, ὥστε ἡ εἰδοποίησις πού εἶδες εἶναι παλαιά.) Σ. Γ. Σουμμελίδην (ἔστειλα.) Φιλογεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου (προσεχῶς· ἀλλὰ πολὺ ἀραιὰ μοῦ γράφεις!) Κατορρομαλλῶν (καλὰ σοῦ λέγει ἡ μαμά σου· δὲν ἔρχομαι, διότι ἔχω πολλὰς ἐργασίας· ἔπειτα ὁ σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ με βλέπουν τὰ καλὰ παιδάκια, ἀλλὰ νὰ με διαβάσουν.) Δευκὴν Κομῆλιαν (ἐγὼ δὲν τὰς προόδους· καὶ εἰς τὰ ματάκια σου ἀς λάμπῃ πάντα ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης.) Κανκασίαν (περίμενε καὶ θὰ λάβῃς.) Ἐνζωλωρὸν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 29 Ἰουλίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου
Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῖς ὅποιον δὲν νὰ γράψω
τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πηλίκαι ἐν
τῷ Ἰσραήλ μας εἰς πανίλλους, ὅν ἕκαστος
περιεῖ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

387. Λεξιγραφικός.

Εἰμαι πόλις· καὶ ὅλοι οἱ λύται
εὐκολώτατα θὰ ἴδω
Πῶς ἐν ἔντομον κ' εἰς φθόγγον
μουσικὸς μ' ἀποτελοῦν.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δύτου τῆς Ὑδρας [Ε]

388. Ἀναγραμματισμός.

Εἰς τὰ σπλάχνα σου θὰ μ' εὕρῃς
ὅποι· εἰμαι ἂν μ' ἀφίσης.
Ζήτησέ με εἰς ἐπαίτας.
ἂν με ἀναγραμματίσης.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Παμίσου [Ε]

389. Αἵνιγμα.

Ἀπέθανε σὲ γηρατειὰ βαθεῖα
Κ' ἄφησε γιουὺς καὶ ἑγγόνους καὶ δισέγγονα.
Ὅμως γονεῖς καθόλου δὲν ἐγνώρισαν.
Καὶ ἀράνισα τὴν ἰδίαν μου εὐτυχίαν.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνῶ [Ε]

390. Ρόμβος.

Ἀρχὴν μου καὶ τέλος ὁ ἦρος τὰ ἔχει.
Τὸ δεύτερον δλὴν τὴν γῆν περιβρέχει.
Τὸ τρίτον μου λάμπει λαμπρόν,
Τὸ τέταρτον δὲ κτητικόν.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Λιχρῶμος Φουξίας [Ε]

391—392. Μεταμορφώσεις.

1. Ὁ Χασάν διὰ 5 μεταμορφῶ· νὰ γίνῃ Σάρα.
2. Ὁ Ἀλῆς διὰ 10 » νὰ γίνῃ Παῦλος.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ τῶν Συνδρομητῶν [Ε]
393. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Φωνηεν-
τόλιπον.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνδὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἐνδὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, σχηματίζουν ἄλλας λέξεις, ὧν τὰρ-
χικά νὰποτελοῦν φωνηεντόλιπον γυναικὸν ἐκ δύο
λέξεων· τούτων ἡ πρώτη θὰ ἔχῃ δύο σύμφωνα, ἡ
δὲ δεύτερα τρία:

Βῶλος, θηρῶ, τρόπος, ἔδρα, Ἄρης.
Ἐστᾶλη ὑπὸ Ν. Κ. Λικαβάλλα [Ε]

394. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικά καθὼς καὶ τὰ δεύτερα γράμματα
τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν δύο γυναίκας
διασήμους τῶν μὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν
τὴν δὲ εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.
1. Πόλις ἀρχαία τῆς Ἑλλάδος. 2. Πόλις τῆς Ἑλ-
λάδος. 3. Ἐρπετόν. 4. Μυθολογικὸν πρόσωπον.
5. Οὐράνιον σῶμα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἰουλιανῆς [Ε]

395. Φωνηεντόλιπον.

★ λν-πχν-δνζ-τ-θ
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μονογενούς [Ε]

396. Γρίφος.

η	η			
η	IK	η	κε'	
η		η	Θ	Ζήτη!
η		η	φωτι	

 Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Κοραλίας Μασσαί [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλου 25.
308. Ἀλάσκα (ἄλας, Κ.)—309. Ἀντιόπη (ἄν, τί, ο, πί.)—310. Πατρί, Πάρις, παῖς, πᾶς.—311. Ραχὴ—ἄκρη.
312. ΠITYΣ 313. ΕΑΡ (πειΡΑ εἶναι)
ΜΥΡΩΝ ΑΡΑ (παΡΑ εἶναι)
ΠΥΘΙΑ ΡΟΗ (Η ΟΡεγία)
ΦΩΚΙΣ 314. Μὴν ἀναβάλλῃς διὰ τὴν
ΝΑΕΩΣ αὐρίον διὰ τὴν δύνασιν νὰ πράττῃς
σήμερον.—315. Ἦτο ὄνειρον.—316. Η Μεσ-
σὴν (ἡ μέση γ.)—317. ΠΑΡΑ, ΑΡΗΣ, ΡΩΜΗ,
ΗΜΑΡ (ΠΑΡΗλ, ΑΡΩμα, ΡΗΜΑ, ΔΣΗΡ)
318. Πρέπει νὰ πειθώμεθα τοῖς ἀρχούσι.—319.
Πάταξον μὲν, ἀκουσον δέ.